

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 372

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62
4 noiembrie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 372/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 1

Tribunalul

2019/C 372/02 Criterii de atribuire a cauzelor camerelor 2

2019/C 372/03 Constituirea camerelor și repartizarea judecătorilor pe camere..... 3

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 372/04 Cauza C-124/19 P: Recurs introdus la 12 februarie 2019 de Vitromed GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-821/17, Vitromed GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) 9

2019/C 372/05 Cauza C-325/19 P: Recurs introdus la 17 aprilie 2019 de Renew Consorzio Energie Rinnovabili împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 20 februarie 2019 în cauza T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Comisia și Italia 9

RO

2019/C 372/06	Cauza C-358/19 P: Recurs introdus la 6 mai 2019 de PITEE Fogysztóvédelmi Egyesület împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 22 martie 2019 în cauza T-566/18, PITEE Fogysztóvédelmi Egyesület/Comisia Europeană.	10
2019/C 372/07	Cauza C-421/19 P: Recurs introdus la 29 mai 2019 de Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 martie 2019 în cauza T-138/17, Prim/EUIPO - Primed Halberstadt Medizintechnik.	10
2019/C 372/08	Cauza C-426/19 P: Recurs introdus la 4 iunie 2019 de Kurt Hesse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 4 aprilie 2019 în cauzele T-910/16 și T-911/16, Kurt Hesse și Wedl & Hofmann GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	11
2019/C 372/09	Cauza C-501/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 iunie 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL.	11
2019/C 372/10	Cauza C-531/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 11 iulie 2019 – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/11	Cauza C-533/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 11 iulie 2019 – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	13
2019/C 372/12	Cauza C-534/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 11 iulie 2019 – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	13
2019/C 372/13	Cauza C-547/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 15 iulie 2019 – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	14
2019/C 372/14	Cauza C-549/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 17 iulie 2019 – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo.	15
2019/C 372/15	Cauza C-558/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 23 iulie 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.	15
2019/C 372/16	Cauza C-560/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spania) la 23 iulie 2019 – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	16
2019/C 372/17	Cauza C-565/19 P: Recurs introdus la 23 iulie 2019 de Armando Carvalho și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 8 mai 2019 în cauza T-330/18, Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul	17
2019/C 372/18	Cauza C-567/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 25 iulie 2019 – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo.	18
2019/C 372/19	Cauza C-580/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Darmstadt (Germania) la 30 iulie 2019 – RJ/Stadt Offenbach am Main	19
2019/C 372/20	Cauza C-628/19 P: Recurs introdus la 22 august 2019 de Csanád Szegedi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 iunie 2019 în cauza T-135/18, Csanád Szegedi/Parlamentul European.	19

2019/C 372/21	Cauza C-637/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Suedia) la 27 august 2019 – BY/CX	20
2019/C 372/22	Cauza C-647/19 P: Recurs introdus la 30 august 2019 de Ja zum Nürburgring eV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 19 iunie 2019 în cauza T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Comisia Europeană	21
2019/C 372/23	Cauza C-650/19 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2019 de Vialto Consulting Kft. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 26 iunie 2019 în cauza T-617/17, Vialto Consulting Kft./Comisia Europeană	23
2019/C 372/24	Cauza C-651/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 2 septembrie 2019 – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.	24
2019/C 372/25	Cauza C-665/19 P: Recurs introdus la 5 septembrie 2019 de NeXovation, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 19 iunie 2019 în cauza T-353/15, NeXovation/Comisia	24
2019/C 372/26	Cauza C-671/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 10 septembrie 2019 – X/État belge	25
2019/C 372/27	Cauza C-62/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 10 septembrie 2019 – X/État belge	26
2019/C 372/28	Cauza C-680/19 P: Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fulmen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-405/15, Fulmen/Consiliul	27
2019/C 372/29	Cauza C-681/19 P: Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fereydoun Mahmoudian împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-406/15, Mahmoudian/Consiliul	28
2019/C 372/30	Cauza C-688/19 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 9 iulie 2019 în cauza T-53/18, Republica Federală Germania/Comisia Europeană	29
2019/C 372/31	Cauza C-689/19 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de VodafoneZiggo Group BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 9 iulie 2019 în cauza T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Comisia	30
2019/C 372/32	Cauza C-694/19 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de Italmobiliare SpA și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 11 iulie 2019 în cauza T-523/15, Italmobiliare SpA și alții/Comisia	31
Tribunalul		
2019/C 372/33	Cauza T-568/19: Acțiune introdusă la 16 august 2019 – Míceos Food Safety/Comisia	33
2019/C 372/34	Cauza T-606/19: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2019 – Bartolomé Alvarado și Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	34
2019/C 372/35	Cauza T-607/19: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2019 – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK).	35

2019/C 372/36	Cauza T-608/19: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2019 – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (VERONESE).....	36
2019/C 372/37	Cauza T-625/19: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2019 – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe).....	36
2019/C 372/38	Cauza T-626/19: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2019 – Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller).....	37

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

(2019/C 372/01)

Ultima publicație

JO C 363, 28.10.2019

Publicații anterioare

JO C 357, 21.10.2019

JO C 348, 14.10.2019

JO C 337, 7.10.2019

JO C 328, 30.9.2019

JO C 319, 23.9.2019

JO C 312, 16.9.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Criteria de atribuire a cauzelor camerelor

(2019/C 372/02)

Cu ocazia Conferinței plenare din 4 octombrie 2019, Tribunalul a decis să modifice textul Deciziei privind criteriile de atribuire a cauzelor camerelor adoptate la 3 iulie 2019 și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 22 iulie 2019 (JO 2019, C 246, p. 2) prin înlocuirea punctelor 2 și 3 din aceasta cu următorul text:

- „2. Cauzele de funcție publică, și anume cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE și, dacă este cazul, al articolului 50a din Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, se repartizează între cele patru camere desemnate în mod specific în acest scop în decizia de repartizare a judecătorilor pe camere, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.
3. Cauzele referitoare la drepturile de proprietate intelectuală prevăzute de titlul IV din Regulamentul de procedură se repartizează între cele șase camere desemnate în mod specific în acest scop în decizia de repartizare a judecătorilor pe camere, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.”

Din aceste modificări rezultă că criteriile pentru atribuirea cauzelor camerelor adoptate de Tribunal în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul de procedură, astfel cum rezultă din deciziile adoptate la 3 iulie 2019 și la 4 octombrie 2019, sunt următoarele:

1. Cauzele se atribuie, cât mai curând cu putință după depunerea cererii introductive și fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolului 28 din Regulamentul de procedură, camerelor compuse din trei judecători.
2. Cauzele de funcție publică, și anume cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE și, dacă este cazul, al articolului 50a din Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, se repartizează între cele patru camere desemnate în mod specific în acest scop în decizia de repartizare a judecătorilor pe camere, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.
3. Cauzele referitoare la drepturile de proprietate intelectuală prevăzute de titlul IV din Regulamentul de procedură se repartizează între cele șase camere desemnate în mod specific în acest scop în decizia de repartizare a judecătorilor pe camere, potrivit unui sistem de rotație în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă.
4. Celelalte cauze decât cele prevăzute la punctele 2 și 3 se repartizează pe camere în conformitate cu două sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:
 - pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială;
 - pentru toate celelalte cauze.
5. Președintele Tribunalului va putea deroga de la sistemele de rotație prevăzute la punctele 2, 3 și 4 pentru a ține seama de conexitatea anumitor cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.
6. Având în vedere decizia Tribunalului, luată cu ocazia Conferinței plenare a acestuia din 19 iunie 2019, referitoare la continuarea activității Tribunalului în perioada 1-26 septembrie 2019 (JO 2019, C 238, p. 2) care prevede că Decizia Tribunalului din 11 mai 2016 privind criteriile de atribuire a cauzelor camerelor (JO 2016, C 296, p. 2) va continua să se aplice în perioada 1-26 septembrie 2019, criteriile pe baza cărora cauzele sunt atribuite camerelor menționate mai sus sunt adoptate pentru perioada cuprinsă între 27 septembrie 2019 și 31 august 2022.

Constituirea camerelor și repartizarea judecătorilor pe camere

(2019/C 372/03)

Cu ocazia Conferinței plenare extraordinare din 30 septembrie 2019, Tribunalul, compus din 52 de judecători, a decis să constituie în cadrul său 10 camere compuse din cinci judecători, care judecă în complet de trei și de cinci judecători, repartizați în șase completuri pentru perioada cuprinsă între 30 septembrie 2019 și 31 august 2022. Fiecare dintre completurile celor 10 camere ale Tribunalului este prezidat de către un președinte de cameră, ales în mod concomitent președinte de cameră care judecă în complet de trei și de cinci judecători.

Cu ocazia Conferinței plenare din 4 octombrie 2019, Tribunalul a decis, la propunerea domnului președinte prezentată în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, să repartizeze judecătorii pe camere pentru perioada cuprinsă între 4 octombrie 2019 și 31 august 2022 după cum urmează:

Camera întâi extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră, domnul Jaeger, doamna Póltorak, doamna Porchia și doamna Stancu, judecători.

Camera întâi, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră;

Completul A: domnul Jaeger și doamna Póltorak, judecători;

Completul B: domnul Jaeger și doamna Porchia, judecători;

Completul C: domnul Jaeger și doamna Stancu, judecători;

Completul D: doamna Póltorak și doamna Porchia, judecători;

Completul E: doamna Póltorak și doamna Stancu, judecători;

Completul F: doamna Porchia și doamna Stancu, judecători.

Camera a doua extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Doamna Tomljenović, președintă de cameră, doamna Labucka, domnul Schalin, doamna Škvařilová-Pelzl și domnul Nõmm, judecători.

Camera a doua, care judecă în complet de trei judecători:

Doamna Tomljenović, președintă de cameră;

Completul A: doamna Labucka și domnul Schalin, judecători;

Completul B: doamna Labucka și doamna Škvařilová-Pelzl, judecători;

Completul C: doamna Labucka și domnul Nõmm, judecători;

Completul D: domnul Schalin și doamna Škvařilová-Pelzl, judecători;

Completul E: domnul Schalin și domnul Nõmm, judecători;

Completul F: doamna Škvařilová-Pelzl și domnul Nõmm, judecători.

Camera a treia extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Collins, președinte de cameră, domnul Kreuzschitz, domnul Csehi, domnul De Baere și doamna Steinfatt, judecători.

Camera a treia, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Collins, președinte de cameră;

Completul A: domnul Kreuzschitz și domnul Csehi, judecători;

Completul B: domnul Kreuzschitz și domnul De Baere, judecători;

Completul C: domnul Kreuzschitz și doamna Steinfatt, judecători;

Completul D: domnul Csehi și domnul De Baere, judecători;

Completul E: domnul Csehi și doamna Steinfatt, judecători;

Completul F: domnul De Baere și doamna Steinfatt, judecători.

Camera a patra extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Gervasoni, președinte de cameră, domnul Madise, domnul Nihoul, doamna Frendo și domnul Martín y Pérez de Nanclares, judecători.

Camera a patra, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Gervasoni, președinte de cameră;

Completul A: domnul Madise și domnul Nihoul, judecători;

Completul B: domnul Madise și doamna Frendo, judecători;

Completul C: domnul Madise și domnul Martín y Pérez de Nanclares, judecători;

Completul D: domnul Nihoul și doamna Frendo, judecători;

Completul E: domnul Nihoul și domnul Martín y Pérez de Nanclares, judecători;

Completul F: doamna Frendo și domnul Martín y Pérez de Nanclares, judecători.

Camera a cincea extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Spielmann, președinte de cameră, domnul Forrester, domnul Öberg, doamna Spineanu-Matei și domnul Mastroianni, judecători.

Camera a cincea, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Spielmann, președinte de cameră;

Completul A: domnul Forrester și domnul Öberg, judecători;

Completul B: domnul Forrester și doamna Spineanu-Matei, judecători;

Completul C: domnul Forrester și domnul Mastroianni, judecători;

Completul D: domnul Öberg și doamna Spineanu-Matei, judecători;

Completul E: domnul Öberg și domnul Mastroianni, judecători;

Completul F: doamna Spineanu-Matei și domnul Mastroianni, judecători.

Camera a șasea extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Doamna Marcoulli, președintă de cameră, domnul Frimodt Nielsen, domnul Schwarcz, domnul Iliopoulos și domnul Norkus, judecători.

Camera a șasea, care judecă în complet de trei judecători:

Doamna Marcoulli, președintă de cameră;

Completul A: domnul Frimodt Nielsen și domnul Schwarcz, judecători;

Completul B: domnul Frimodt Nielsen și domnul Iliopoulos, judecători;

Completul C: domnul Frimodt Nielsen și domnul Norkus, judecători;

Completul D: domnul Schwarcz și domnul Iliopoulos, judecători;

Completul E: domnul Schwarcz și domnul Norkus, judecători;

Completul F: domnul Iliopoulos și domnul Norkus, judecători.

Camera a șaptea extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul da Silva Passos, președinte de cameră, domnul Valančius, doamna Reine, domnul Truchot și domnul Sampol Pucurull, judecători.

Camera a șaptea, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul da Silva Passos, președinte de cameră;

Completul A: domnul Valančius și doamna Reine, judecători;

Completul B: domnul Valančius și domnul Truchot, judecători;

Completul C: domnul Valančius și domnul Sampol Pucurull, judecători;

Completul D: doamna Reine și domnul Truchot, judecători;

Completul E: doamna Reine și domnul Sampol Pucurull, judecători;

Completul F: domnul Truchot și domnul Sampol Pucurull, judecători.

Camera a opta extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Svenningsen, președinte de cameră, domnul Barents, domnul Mac Eochaidh, doamna Pynnä și domnul Laitenberger, judecători.

Camera a opta, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Svenningsen, președinte de cameră;

Completul A: domnul Barents și domnul Mac Eochaidh, judecători;

Completul B: domnul Barents și doamna Pynnä, judecători;

Completul C: domnul Barents și domnul Laitenberger, judecători;

Completul D: domnul Mac Eochaidh și doamna Pynnä, judecători;

Completul E: domnul Mac Eochaidh și domnul Laitenberger, judecători;

Completul F: doamna Pynnä și domnul Laitenberger, judecători.

Camera a noua extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Doamna Costeira, președintă de cameră, domnul Gratsias, doamna Kancheva, domnul Berke și doamna Perišin, judecători.

Camera a noua, care judecă în complet de trei judecători:

Doamna Costeira, președintă de cameră;

Completul A: domnul Gratsias și doamna Kancheva, judecători;

Completul B: domnul Gratsias și domnul Berke, judecători;

Completul C: domnul Gratsias și doamna Perišin, judecători;

Completul D: doamna Kancheva și domnul Berke, judecători;

Completul E: doamna Kancheva și doamna Perišin, judecători;

Completul F: domnul Berke și doamna Perišin, judecători.

Camera a zecea extinsă, care judecă în complet de cinci judecători:

Domnul Kornezov, președinte de cameră, domnul Buttigieg, domnul Passer, doamna Kowalik-Bańczyk și domnul Hesse, judecători.

Camera a zecea, care judecă în complet de trei judecători:

Domnul Kornezov, președinte de cameră;

Completul A: domnul Buttigieg și domnul Passer, judecători;

Completul B: domnul Buttigieg și doamna Kowalik-Bańczyk, judecători;

Completul C: domnul Buttigieg și domnul Hesse, judecători;

Completul D: domnul Passer și doamna Kowalik-Bańczyk, judecători;

Completul E: domnul Passer și domnul Hesse, judecători;

Completul F: doamna Kowalik-Bańczyk și domnul Hesse, judecători.

Camerele întâi, a patra, a șaptea și a opta sunt însărcinate cu judecarea cauzelor introduse în temeiul articolului 270 TFUE și, dacă este cazul, al articolului 50a din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, iar camerele a doua, a treia, a cincea, a șasea, a noua și a zecea sunt însărcinate cu judecarea cauzelor referitoare la drepturile de proprietate intelectuală prevăzute de titlul IV din Regulamentul de procedură.

Tribunalul a decis de asemenea următoarele:

— președintele și vicepreședintele nu sunt repartizați în mod permanent unei camere;

- în fiecare an judecătoresc, vicepreședintele intră în componerea fiecăreia dintre cele 10 camere care judecă în complet de cinci judecători, în limita unei cauze pe cameră potrivit următoarei ordini:
 - prima cauză trimisă, prin decizia Tribunalului, unui complet extins format din cinci judecători ai Camerei întâi, ai Camerei a doua, ai Camerei a treia, ai Camerei a patra și ai Camerei a cincea;
 - a treia cauză trimisă, prin decizia Tribunalului, unui complet extins format din cinci judecători ai Camerei a șasea, ai Camerei a șaptea, ai Camerei a opta, ai Camerei a noua și ai Camerei a zecea.

Atunci când vicepreședintele, în acest temei, intră în componerea unui complet format din cinci judecători, acesta este compus din vicepreședinte, din judecătorii completului de trei judecători sesizat inițial, precum și dintr-unul din ceilalți judecători ai camerei vizate, determinat pe baza ordinii inverse stabilite la articolul 8 din Regulamentul de procedură.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 12 februarie 2019 de Vitromed GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-821/17, Vitromed GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Recurentă:* Vitromed GmbH (reprezentant: M. Linß, avocat)*Celelalte părți din procedură:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Vitromed Healthcare

Prin Ordonanța din 11 septembrie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) a respins recursul și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 17 aprilie 2019 de Renew Consorzio Energie Rinnovabili împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 20 februarie 2019 în cauza T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Comisia și Italia

(Cauza C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Recurentă:* Renew Consorzio Energie Rinnovabili (reprezentant: G. Passalacqua, avocat)*Celelalte părți din procedură:* Comisia Europeană, Republica Italiană

Prin Ordonanța din 19 septembrie 2019, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul ca vădit inadmisibil și a dispus suportarea de către Renew Consorzio Energie Rinnovabili a propriilor cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 6 mai 2019 de PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a doua) din 22 martie 2019 în cauza T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi
Egyesület/Comisia Europeană**

(Cauza C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (reprezentant: D. Lázár, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 26 septembrie 2019, Curtea de justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) a respins recursul ca fiind vădit nefondat și a obligat-o pe recurentă să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 29 mai 2019 de Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 martie 2019 în cauza T-138/17, Prim/EUIPO - Primed
Halberstadt Medizintechnik**

(Cauza C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (reprezentant: R. Ingerl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Prim, SA (reprezentanți: L. Broschat García, avocat), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 16 septembrie 2019, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a declarat că recursul nu se admite în principiu și a obligat Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 4 iunie 2019 de Kurt Hesse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 4 aprilie 2019 în cauzele T-910/16 și T-911/16, Kurt Hesse și Wedl & Hofmann GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Kurt Hesse (reprezentant: M. Krogmann, avocat)

Celelalte părți din procedură: Wedl & Hofmann GmbH, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 24 septembrie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (camera de admitere a recursurilor) a decis să nu admită recursul și a obligat recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 iunie 2019 – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(Cauza C-501/19)

(2019/C 372/09)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Pârâtă: Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Întrebările preliminare

- 1) Titularii de drepturi asupra operelor muzicale realizează o prestare de servicii în sensul articolului 24 alineatul (1) și al articolului 25 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe

valoarea adăugată ⁽¹⁾ (Directiva TVA) către organizatorii de spectacole de la care organismele de gestiune colectivă, pe baza unei autorizații – licență neexclusivă –, percep în nume propriu, dar pe seama acestor titulari, remunerații pentru comunicarea publică a operelor muzicale?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, atunci când percep remunerații de la organizatorii de spectacole pentru dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, organismele de gestiune colectivă acționează în calitate de persoane impozabile în sensul articolului 28 din Directiva TVA și sunt obligate să emită facturi cu TVA către respectivii organizatori de spectacole, iar atunci când li se distribuie remunerații, autorii și ceilalți titulari de drepturi de autor de opere muzicale, la rândul lor, trebuie să emită facturi cu TVA către organismul de gestiune colectivă?

⁽¹⁾ JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-531/19)

(2019/C 372/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: PO

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu — între altele — Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-533/19)

(2019/C 372/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: RQ

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
11 iulie 2019 – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real**

(Cauza C-534/19)

(2019/C 372/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: SR

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 15 iulie 2019 – CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Cauza C-547/19)

(2019/C 372/13)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurenți: CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Intimate: Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Întrebările preliminare

Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 19 alineatul (1) din același tratat și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun intervenției unei curți constituționale (organ care nu este, potrivit dreptului intern, instanță de judecată) cu privire la modalitatea în care instanța supremă a interpretat și aplicat legislația infraconstituțională în activitatea de constituire a completurilor de judecată?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
17 iulie 2019 – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Cauza C-549/19)

(2019/C 372/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: DX

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 ⁽²⁾) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 ⁽³⁾), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽⁴⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 23 iulie 2019 – Impresa
Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de
Administrare a Marilor Contribuabili**

(Cauza C-558/19)

(2019/C 372/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Pârâtă: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Întrebările preliminare

Se opun articolul 49 și articolul 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene unor reglementări naționale ca și cele din prezenta cauză [articolul 11 alineatul (2), articolul 29 alineatul (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal], care prevăd posibilitatea de a se recalifica un transfer bancar de resurse bănești de la o sucursală rezidentă într-un stat membru către societatea-mamă rezidentă într-un alt stat membru drept o operațiune generatoare de venituri, cu consecința obligativității aplicării regulilor prețurilor de transfer, în condițiile în care, dacă aceeași operațiune ar fi avut loc între o sucursală și o societate-mamă, ambele rezidente în același stat membru, aceasta nu ar fi putut fi recalificată în aceeași manieră, iar regulile prețurilor de transfer nu s-ar fi aplicat?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spania) la 23 iulie 2019 – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Cauza C-560/19)

(2019/C 372/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GT

Pârâtă: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Se poate considera că o societate care are ca obiect de activitate transportul aerian de pasageri și care vinde biletul, dar care nu operează zborul, cu alte cuvinte nu îl realizează efectiv, este inclusă în noțiunea de „operator efectiv de transport aerian”?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, există dreptul la compensație în favoarea pasagerilor prevăzut la articolul 7 din Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾ în cazul în care zborul este compus din mai multe segmente și, ca urmare a unei întârzieri ușoare (mai mică de trei ore) în cadrul unuia dintre segmente, are loc o întârziere prelungită (mai mare de trei ore) la destinația finală, ca urmare a pierderii zborului de legătură? În cazul unui răspuns afirmativ, dacă operatorii efectivi de transport aerian pentru diversele segmente sunt diferiți, operatorul efectiv de transport aerian care a realizat zborul în cadrul căruia a avut loc o întârziere ușoară (mai mică de trei ore), dar care este responsabil pentru pierderea zborului de legătură și, prin urmare, pentru o întârziere prelungită (mai mare de trei ore) la destinația finală este obligat să plătească compensația financiară prevăzută la articolul 7 din Regulamentul nr. 261/2004?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Recurs introdus la 23 iulie 2019 de Armando Carvalho și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 8 mai 2019 în cauza T-330/18, Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul

(Cauza C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Armando Carvalho și alții (reprezenți: G. Winter, Professor, R. Verheyen, avocat, H. Leith, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- declararea admisibilității acțiunilor;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru stabilirea temeiniciei acțiunii în anulare;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru stabilirea temeiniciei acțiunii fondate pe răspunderea extracontractuală a Uniunii și
- obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și a cheltuielilor de judecată în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenții au formulat un apel împotriva deciziei Tribunalului de respingere a acțiunilor lor ca inadmisibile din următoarele motive.

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a apreciat că recurenții nu respectă principiile enunțate în jurisprudența Plaumann pentru dovedirea afectării individuale. Cele trei acte referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ permit emisii care îl afectează pe fiecare recurent într-un mod factual distinct. În plus, criteriul stabilit în Hotărârea Plaumann este respectat deoarece cele trei acte referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră încalcă drepturile personale fundamentale ale recurenților.

Al doilea motiv: în subsidiar, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când nu a adaptat criteriul stabilit în Hotărârea Plaumann având în vedere provocarea imperioasă a schimbărilor climatice și întemeierea cauzei recurenților pe drepturile lor individuale fundamentale, inclusiv garantarea protecției juridice efective a acelor drepturi. Curtea a apreciat că pentru ca un drept să fie efectiv acesta trebuie să fie însoțit de o cale de atac, iar Tribunalul a săvârșit o eroare când a constatat că instanțele naționale (și procedura trimiterii preliminare prevăzută la articolul 267 TFUE) sau o acțiune împotriva actelor de punere în aplicare de către Comisie ar oferi un sistem adecvat de căi de atac în această cauză.

În consecință, Curtea ar trebui să statueze că, în cazul în care (precum în speță) nu este disponibilă nicio altă cale de atac legală efectivă pentru a proteja drepturile fundamentale ale reclamantului, cerința „afectării individuale” este stabilită atunci când se pretinde și se demonstrează că un act legislativ aduce atingere în mod grav unui drept fundamental personal al reclamantului sau, cu titlu subsidiar, contravine esenței acestui drept. Această cerință a fost îndeplinită în speță.

Al treilea motiv: în plus față de motivele 1 și 2, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a negat că asociația Saminuorra (asociația tinerilor Sami) are calitate procesuală, neluând în considerare (fără explicații) dovezile care arătau că majoritatea membrilor

asociației sunt vizați în mod individual și ar avea calitate procesuală proprie. În subsidiar, Curtea ar fi trebuit să flexibilizeze criteriile pentru stabilirea calității procesuale active în cazul asociațiilor care reprezintă o comunitate indigenă.

Al patrulea motiv: prin respingerea acțiunii în răspundere extracontractuală ca inadmisibilă, Tribunalul a aplicat un criteriu juridic eronat, introducând o nouă cerință pentru stabilirea calității procesuale a reclamanților în sensul articolului 263 TFUE. Această cerință nu are niciun fundament în textul tratatului sau în jurisprudență.

-
- (¹) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO 2018, L 76, p. 3).
- (²) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO 2018, L 156, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO 2018, L 156, p. 26).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la
25 iulie 2019 – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Cauza C-567/19)

(2019/C 372/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: LP

Pârât și intimat: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (¹) și cu - între altele - Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16 (²)) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08 (³)), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE (⁴), este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

(¹) JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

(²) Hotărârea din 7 decembrie 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Hotărârea din 8 decembrie 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Darmstadt (Germania) la 30 iulie 2019 –
RJ/Stadt Offenbach am Main**

(Cauza C-580/19)

(2019/C 372/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamant: RJ

Pârât: Stadt Offenbach am Main

Întrebările preliminare

1) Articolul 2 din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că perioadele de gardă în care un lucrător este obligat de angajator să ajungă la marginea orașului unde se află locul său de muncă într-un interval de douăzeci de minute, în echipamentul de intervenție și cu autovehiculul de intervenție, trebuie considerate timp de lucru în condițiile în care, deși angajatorul nu i-a pretins lucrătorului unde să locuiască, lucrătorul este totuși restricționat în mod semnificativ în ceea ce privește alegerea locului și posibilitățile de a se consacra intereselor sale personale și sociale?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Într-o situație de fapt cum este cea din prima întrebare preliminară, articolul 2 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că la definirea noțiunii de timp de lucru trebuie să se țină cont totodată dacă și în ce măsură, în timpul unui serviciu de gardă care urmează să fie efectuat într-un loc care nu este specificat de angajator, este de regulă de așteptat să se solicite îndeplinirea unei sarcini de serviciu?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

**Recurs introdus la 22 august 2019 de Csanád Szegedi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din
27 iunie 2019 în cauza T-135/18, Csanád Szegedi/Parlamentul European**

(Cauza C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurent: Csanád Szegedi (reprezentant: K. Bodó, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurentului

- 1) Prin intermediul primului motiv, privind suma necesară pentru încadrarea domnului László Tibor Erdélyi și a domnului József Virág ca asistenți parlamentari acreditați, reclamantul solicită modificarea Hotărârii Tribunalului, admiterea cererii și anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 30 noiembrie 2017 și a notei de debit nr. 2017-1635 a Secretariatului General al Parlamentului European, Direcția Generală Finanțe.
- 2) Prin intermediul celui de al doilea motiv, prin care se face trimitere la suma solicitată pentru încadrarea domnului László Tibor Erdélyi și a domnului József Virág ca asistenți parlamentari acreditați, reclamantul solicită anularea Hotărârii Tribunalului și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive:

Primul motiv:

Încălcarea în procedura de recuperare desfășurată în fața Secretarului General al Parlamentului European, a dreptului la un proces echitabil [articolul 6 alineatul (1) din CEDO și articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale] și a posibilităților care fac parte din acesta (principiul procedurii contradictorii, principiul egalității armelor și principiul dreptului la apărare), în măsura în care recurentul nu a avut acces la comunicarea OLAF pe care s-a întemeiat decizia, nici la probele care au stat la baza acestei comunicări, și nici nu și-a putut exercita dreptul de a fi ascultat în prealabil, cu încălcarea prevederilor articolului 68 alineatul (2) din Decizia Biroului Parlamentului European de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a statutului deputaților în Parlamentul European (denumită în continuare „măsurile de punere în aplicare”). Tribunalul, la punctul 44 din hotărâre, a săvârșit o eroare atunci când a invocat articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2013 întrucât articolul menționat nu reglementează procedura de recuperare desfășurată în fața Secretarului General, ci procedura OLAF. În acest context, la punctul 45 din hotărâre, Tribunalul a aplicat incorect jurisprudența stabilită la punctul 35 din Hotărârea IMG/Comisia. La punctul 48 din hotărâre, Tribunalul a interpretat *contra legem* articolul 68 alineatul (2) din măsurile de punere în aplicare, echivalând dreptul de a prezenta observații cu dreptul de a fi ascultat. Tribunalul, la punctul 51 din hotărâre, a interpretat tot în mod incorect articolul 68 din măsurile de punere în aplicare, care reglementează procedura de recuperare, în măsura în care norma relevantă nu creează pentru recurent nici drepturi, nici obligații, în ceea ce privește prezentarea de probe în procedura în fața Secretarului General.

Al doilea motiv:

Încălcarea dreptului la un proces echitabil [articolul 6 alineatul (1) din CEDO și articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale] în procedura în fața Tribunalului întrucât acesta, fără nicio motivare pe fond, a respins propunerea de probă cu martori a domnului József Virág și a domnului László Tibor Erdélyi. Decizia Tribunalului prin care s-a respins propunerea de probă l-a privat pe recurent de posibilitatea de a se apăra pe fond.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Suedia) la
27 august 2019 – BY/CX**

(Cauza C-637/19)

(2019/C 372/21)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Părțile din procedura principală

Recurent: BY

Intimat: CX

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „public” cuprinsă la articolul 3 alineatul (1) și în articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾ are o semnificație uniformă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1, o instanță trebuie considerată ca încadrându-se în domeniul de aplicare al noțiunii de „public” în sensul dispozițiilor menționate?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:
 - a) în cazul comunicării unei opere protejate către o instanță, instanța respectivă poate să intre în domeniul de aplicare al noțiunii de „public”?
 - b) în cazul distribuirii unei opere protejate către o instanță, instanța respectivă poate să intre în domeniul de aplicare al noțiunii de „public”?
- 4) Faptul că legislația națională prevede un principiu general al accesului la documente publice în conformitate cu care orice persoană care prezintă o cerere poate accesa actele de procedură prezentate unei instanțe, [OR. 10] cu excepția cazului în care acestea conțin informații confidențiale, are un impact asupra analizei aspectului dacă prezentarea unei instanțe a unei opere protejate echivalează cu o „comunicare publică” sau cu o „distribuire către public”?

⁽¹⁾ JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Recurs introdus la 30 august 2019 de Ja zum Nürburgring eV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 19 iunie 2019 în cauza T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Comisia Europeană

(Cauza C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Ja zum Nürburgring eV (reprezentanți: Prof. Dr. D. Frey și Dr. M. Rudolph, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 19 iunie 2019 în cauza T-373/15;
2. anularea Deciziei C(2014) 3634 final a Comisiei din 1 octombrie 2014 în măsura în care declară că
 - a. cumpărătorul activelor vândute în urma procedurii de licitație, Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH și filialele sale nu sunt vizate de o eventuală recuperare a ajutoarelor de stat incompatibile cu piața internă, precum și că
 - b. vânzarea activelor Nürburgring GmbH, ale Motorsport Resort Nürburgring GmbH și ale Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nu constituia un ajutor de stat în favoarea Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH sau a filialelor sale;

3. în subsidiar, anularea hotărârii menționate la punctul 1 și retrimiteră cauzei spre rejudecare la Tribunal;
4. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă cinci motive.

1. Eroare de drept prin excluderea afectării recurenteii în calitate de concurent:

Tribunalul ar fi înlăturat motivele și argumentele relevante ale recurenteii care ar rezulta în mod vădit din înscrisurile aflate la dosar, încălcându-și astfel obligația de motivare. Nu ar exista o motivare a Tribunalului sau, cel puțin, aceasta ar fi insuficientă. De asemenea, acesta ar fi încălcat dreptul de a fi ascultată și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă a recurenteii (articolul 47 din cartă). În plus, Tribunalul ar fi interpretat și ar fi aplicat în mod eronat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

2. Eroare de drept prin excluderea afectării recurenteii în calitate de asociație profesională:

și în această privință, Tribunalul ar fi înlăturat motivele și argumentele relevante ale recurenteii care ar rezulta în mod vădit din înscrisurile aflate la dosar, și ar fi încălcat astfel obligația de motivare. De asemenea, nu ar exista o motivare a Tribunalului sau, cel puțin, aceasta ar fi insuficientă. În plus, și în această privință, Tribunalul ar fi încălcat dreptul de a fi ascultată și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă a recurenteii (articolul 47 din cartă). Mai mult, Tribunalul ar fi denaturat fapte și elemente de probă. În plus, Tribunalul ar fi interpretat și ar fi aplicat în mod eronat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

3. Neregularitate de procedură și eroare de drept prin excluderea calității procesuale a recurenteii în calitate de concurent și de asociație profesională în ceea ce privește a doua decizie atacată:

potrivit primului și celui de al doilea motiv de recurs, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin excluderea calității procesuale a recurenteii cu privire la cea de a doua decizie atacată.

4. Eroare de drept prin înlăturarea obligației Comisiei de a iniția o procedură oficială de investigare referitoare la acordarea de ajutoare noi prin vânzarea activelor către Capricorn.

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept, cu încălcarea articolului 107 și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, a obligației de motivare, a dreptului de a fi ascultată și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, precum și prin denaturarea faptelor și a elementelor de probă, prin faptul că a concluzionat că fusese efectuată o procedură de licitație deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată. Prețul de piață nu ar fi fost stabilit în acest mod. Prin urmare, ar exista îndoieli serioase care ar fi trebuit să determine Comisia să inițieze procedura oficială de investigare.

5. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în motivarea sa privind inexistența motivării Comisiei cu privire la a doua decizie atacată:

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin ignorarea încălcării de către Comisie a obligației sale de motivare cu privire la deciziile atacate.

Recurs introdus la 3 septembrie 2019 de Vialto Consulting Kft. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 26 iunie 2019 în cauza T-617/17, Vialto Consulting Kft./Comisia Europeană

(Cauza C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Vialto Consulting Kft. (reprezentant: D. Sigalas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 26 iunie 2019, cauza T-617/17;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă trei motive:

- 1) Hotărârea atacată este afectată de o denaturare a faptelor și de o eroare de drept în raport cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2185/1996 ⁽¹⁾. Tribunalul nu a ținut seama de împrejurarea că obiectul real al acțiunii în despăgubire era dacă OLAF a încălcat articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2185/1996 atunci când a solicitat recurenteii să îi permită colectarea de date care nu aveau nicidecum legătură cu ancheta sa. Tribunalul nu a ținut seama nici de împrejurarea că recurenta a permis efectiv OLAF să ancheteze cu privire la toate categoriile de date solicitate de acesta.
- 2) Hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept și de o lipsă de motivare în raport cu încălcarea principiului protecției încrederii legitime. Tribunalul nu a clarificat care dintre cele trei condiții stabilite de jurisprudență în ceea ce privește protecția încrederii legitime nu a fost îndeplinită în speță.
- 3) Hotărârea atacată este afectată de o denaturare a faptelor și de o eroare de drept în raport cu încălcarea dreptului de a fi ascultat. Tribunalul nu a ținut seama de împrejurarea că Comisia a adoptat o poziție care obliga administrația contractantă, care putea determina adoptarea unui act prejudiciabil pentru recurentă, fără ascultarea acesteia din urmă.

⁽¹⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO 1996 L 292, p.2, Ediție specială 09/vol. 2, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 2 septembrie 2019 – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Cauza C-651/19)

(2019/C 372/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: JP

Pârât: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Întrebarea preliminară

Articolul 46 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale ⁽¹⁾ (reformare), potrivit căruia solicitanții trebuie să aibă dreptul la o cale de atac efectivă împotriva deciziilor „luate cu privire la cererea lor de protecție internațională”, și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme de procedură naționale precum [OR 10] articolul 39/57 din loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor) coroborat cu articolele 51/2, 57/6 alineatul 3 primul paragraf și alineatul 5 și 57/6/2 alineatul 1 din aceeași lege, care instituie termenul de 10 zile „calendaristice” de la notificarea deciziei administrative pentru formularea căii de atac împotriva unei decizii de respingere ca inadmisibilă a unei cereri ulterioare de protecție internațională introduse de un resortisant al unei țări terțe, în special în condițiile în care notificarea a fost făcută la Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (Comisariatul General pentru Refugiați și Apatrizi) la care „se consideră” prin lege că recurentul a ales domiciliul?

⁽¹⁾ JO 2013, L 180, p. 60.

Recurs introdus la 5 septembrie 2019 de NeXovation, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 19 iunie 2019 în cauza T-353/15, NeXovation/Comisia

(Cauza C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: NeXovation, Inc. (reprezentanți: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctelor 3 și 4 din dispozitivul hotărârii atacate, precum și a articolului 3 alineatul (2) și a articolului 1 ultima liniuță din Decizia Comisiei ⁽¹⁾ din 1 octombrie 2014 având ca obiect ajutorul de stat SA.31550 acordat de Germania în favoarea Nürburgring (rectificată la 13 aprilie 2015);

- cu titlu subsidiar, anularea punctelor 3 și 4 din dispozitivul hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Recursul este întemeiat pe două motive.

În ceea ce privește prima decizie atacată, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât recurenta era vizată în mod individual. Tribunalul a statuat în mod eronat că speța nu vizează scenariul tipic în care este afectată concurența dintre mai mulți furnizori de bunuri, ci concurența dintre ofertanți, care necesită un anumit produs.

În ceea ce privește a doua decizie atacată, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 107 alineatul (1) și articolul 296 al doilea paragraf TFUE, articolul 4 alineatul (3) și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999^(?), precum și principiul examinării cu diligență și imparțialitate.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/151 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Germania pentru Nürburgring [notificată cu numărul C(2014) 3634] (JO 2016, L 34, p. 1).

^(?) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 10 septembrie 2019 – X/État belge

(Cauza C-671/19)

(2019/C 372/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil du Contentieux des Étrangers

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Mențiunea de la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801⁽¹⁾ potrivit căreia calea de atac prevăzută la acest articol este organizată „în conformitate cu dreptul intern” trebuie interpretată în sensul că revine exclusiv legiuitorului național obligația de a stabili modalitățile de exercitare a acestei căi de atac, fără ca instanța națională să fie obligată să verifice dacă modalitățile respective sunt conforme cu dreptul la o cale de atac efectivă în sensul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- 2)
 - a) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, calea de atac prevăzută la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801, pentru a fi efectivă în sensul articolului 47 din cartă, trebuie să includă posibilitatea de a avea acces în toate situațiile la o cale de atac excepțională, desfășurată în condiții de extremă urgență, atunci când persoana în cauză demonstrează că a dat dovadă de diligență și că respectarea termenelor obligatorii pentru desfășurarea unei proceduri ordinare ar putea împiedica efectuarea studiilor în cauză?
 - b) În cazul în care răspunsul la această întrebare este negativ, același răspuns negativ se impune atunci când lipsa unei decizii într-un termen scurt prezintă riscul ca persoana respectivă să piardă în mod iremediabil un an de studii?

- 3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare litera a) sau litera b) este afirmativ, instanța națională este obligată să dea preferință unei interpretări a legii conforme cu finalitatea Directivei 2016/801 pentru a ajunge la o soluție compatibilă cu obiectivul urmărit de aceasta, atunci când acceptă să examineze, în condiții de extremă urgență, o cerere de suspendare a executării unei decizii prevăzute la articolul 20 din această directivă, chiar dacă lucrările pregătitoare ale legii ar putea indica faptul că nu aceasta a fost intenția legiuitorului?
- 4) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, calea de atac menționată la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801 obligă statele membre să prevadă, pentru a respecta articolul 47 din cartă, ca instanța să poată, în anumite împrejurări, să oblige autoritatea să acorde viza?

(¹) Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair. (JO 2016, L 132, p. 21).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) la 10 septembrie 2019 – X/État belge

(Cauza C-62/19)

(2019/C 372/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil du Contentieux des Étrangers

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Mențiunea de la articolul 34 alineatul (5) din Directiva (UE) 2016/801 (¹) că acea cale de atac prevăzută la acest articol este organizată „în conformitate cu dreptul intern” trebuie interpretată în sensul că revine exclusiv legiuitorului național obligația de a stabili modalitățile de exercitare a acestei căi de atac, fără ca instanța națională să fie obligată să verifice dacă modalitățile respective sunt conforme cu dreptul la o cale de atac efectivă în sensul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene 2016/801
- 2) a) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, calea de atac prevăzută la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801, pentru a fi efectivă în sensul articolului 47 din cartă, trebuie să includă posibilitatea de a avea acces în toate situațiile la o cale de atac excepțională, desfășurată în condiții de extremă urgență, atunci când persoana în cauză demonstrează că a dat dovadă de diligență și că respectarea termenelor obligatorii pentru desfășurarea unei proceduri ordinare ar putea împiedica efectuarea studiilor în cauză?
- b) În cazul în care răspunsul la această întrebare este negativ, același răspuns negativ se impune atunci când lipsa unei decizii într-un termen apropiat prezintă riscul ca persoana respectivă să piardă în mod iremediabil un an de studii

- 3) În cazul în care răspunsul la a doua întrebare litera a) sau litera b) este afirmativ, instanța națională este obligată să dea preferință unei interpretări a legii conforme cu finalitatea Directivei 2016/801 pentru a ajunge la o soluție compatibilă cu obiectivul urmărit de aceasta, atunci când acceptă să examineze, în condiții de extremă urgență, o cerere de suspendare a executării unei decizii prevăzute la articolul 20 din această directivă, chiar dacă lucrările pregătitoare ale legii ar putea indica faptul că nu aceasta era intenția legiuitorului?
- 4) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, calea de atac menționată la articolul 34 alineatul (5) din Directiva 2016/801 obligă statele membre să prevadă, pentru a respecta articolul 47 din cartă, ca instanța să poată, în anumite împrejurări, să oblige autoritatea să acorde viza?

(¹) Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale (JO 2016, L 132, p. 21).

Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fulmen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-405/15, Fulmen/Consiliul

(Cauza C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Fulmen (reprezentanți: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Cu titlu principal:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- soluționarea în mod definitiv a litigiului;
- obligarea Consiliului la plata către Fulmen a sumei de 6 456 507 euro pentru prejudiciul material și a sumei de 100 000 de euro pentru prejudiciul moral, majorate cu dobânzi moratorii;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește *prejudiciul material*, în primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept, ar fi încălcat principiul reparării integrale și ar fi lipsit de efect util articolul 340 alineatul (2) TFUE, precum și articolul 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale. Nivelul de probațiune impus de Tribunal ar fi făcut imposibilă orice despăgubire pentru prejudiciul suferit, în pofida existenței unei încălcări suficient de grave și de caracterizate a dreptului Uniunii. În al doilea rând, hotărârea atacată ar fi viciată de o eroare de drept, precum și de o motivare contradictorie. În al treilea rând, Tribunalul ar fi denaturat unele elemente de probă și de fapt.

În ceea ce privește *prejudiciul moral*, hotărârea atacată ar fi lipsită de orice motivare în ceea ce privește criteriile luate în considerare pentru evaluarea *ex aequo et bono* a cuantumului despăgubirii.

Recurs introdus la 12 septembrie 2019 de Fereydoun Mahmoudian împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 2 iulie 2019 în cauza T-406/15, Mahmoudian/Consiliul

(Cauza C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Fereydoun Mahmoudian (reprezentanți: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Cu titlu principal:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- soluționarea în mod definitiv a litigiului;
- obligarea Consiliului la plata către recurent a sumei de 966 581 de euro pentru prejudiciul material și a sumei de 500 000 de euro pentru prejudiciul moral, majorate cu dobânzi moratorii;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar:

- anularea în parte a hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește *prejudiciul material*, în primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept, ar fi încălcat principiul reparării integrale și ar fi lipsit de efect util articolul 340 alineatul (2) TFUE, precum și articolul 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale. Nivelul de probațiune impus de Tribunal ar fi făcut imposibilă orice despăgubire pentru prejudiciul suferit, în pofida existenței unei încălcări suficient de grave și de caracterizate a dreptului Uniunii. În al doilea rând, hotărârea atacată ar fi viciată de o eroare de drept, precum și de o motivare contradictorie. În al treilea rând, Tribunalul ar fi denaturat unele elemente de probă și de fapt.

În ceea ce privește *prejudiciul moral*, hotărârea atacată ar fi lipsită de orice motivare în ceea ce privește criteriile luate în considerare pentru evaluarea *ex aequo et bono* a cuantumului despăgubirii.

Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 9 iulie 2019 în cauza T-53/18, Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauza C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, R. Kanitz, Bevollmächtigte, asistați de M. Winkelmüller, de F. van Schewick și de M. Kottmann, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 9 iulie 2019 în cauza T-53/18, Germania/Comisia,
- anularea Deciziei (UE) 2017/1995 a Comisiei din 6 noiembrie 2017 de menținere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 13341:2005 + A1:2011 privind rezervoarele termoplastice statice pentru depozitarea deasupra soluului a combustibililor pentru încălzire, a benzinei și a motorinei pentru uz casnic, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,
- anularea Deciziei (UE) 2017/1996 a Comisiei din 6 noiembrie 2017 de menținere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a referinței standardului armonizat EN 12285-2:2005 privind rezervoarele de oțel executate în atelier, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾
- cu titlu subsidiar față de capetele de cerere al doilea și al treilea, trimiterea cauzei la Tribunal,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele motive:

Primo, aceasta susține că hotărârea atacată încalcă dispozițiile coroborate ale articolului 18 alineatul (2) și ale articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul nr. 305/11 ⁽¹⁾. Recurenta susține că Tribunalul nu a ținut seama de faptul că dispozițiile respective împuternicesc, precum și obligau Comisia să adopte una dintre măsurile sugerate de Republica Federală Germania.

Secundo, recurenta afirmă că hotărârea atacată încalcă dispozițiile coroborate ale articolului 18 alineatul (2) și ale articolului 3 alineatele (1) și (2), precum și ale articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul nr. 305/11. În opinia acesteia, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că dispozițiile respective impuneau Comisiei să verifice dacă normele în cauză nu compromiteau respectarea cerințelor fundamentale aplicabile lucrărilor de construcții.

⁽¹⁾ JO 2017, L 288, p. 36.

⁽²⁾ JO 2017, L 288, p. 39.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2011, L 88, p. 5).

Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de VodafoneZiggo Group BV împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 9 iulie 2019 în cauza T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Comisia

(Cauza C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: VodafoneZiggo Group BV (reprezențanți: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, avocatul)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Curții:

- Anularea Ordonanței Tribunalului din 9 iulie 2019 în cauza T-660/18 (ordonanța atacată);
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente prezentei cauze.

Motivul și principalele argumente

Primul motiv de recurs, întemeiat pe erori de drept în concluzia Tribunalului potrivit căreia Decizia C(2018) 5848 final a Comisiei Europene (decizia atacată) nu produce efecte juridice obligatorii.

Primul aspect al primului motiv de recurs: cerința ca autoritățile naționale de reglementare să „țină seama în cea mai mare măsură posibilă de” observațiile Comisiei Europene formulate în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾ impune o obligație legală în sarcina acestor autorități.

Al doilea aspect al primului motiv de recurs: observațiile formulate în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2002/21/CE constituie o autorizare, deoarece Comisia Europeană alege să își încheie în acest mod investigația fără a-și exercita dreptul de veto.

Al treilea aspect al primului motiv de recurs: decizia atacată nu poate constitui un act pregătit întrucât procedura pe care o urmează Comisia Europeană este separată și diferită de procedura națională.

Al patrulea aspect al primului motiv de recurs: Tribunalul își depășește competența de exercitare a controlului jurisdicțional prin calificarea utilizării de către Comisie a termenului „decizie” ca fiind „inadecvată”.

Al cincilea aspect al primului motiv de recurs: ordonanța atacată este afectată de o lipsă de motivare în afirmația potrivit căreia obiectul deciziei atacate ar fi „lipsit de pertință”.

Al doilea motiv de recurs, întemeiat pe erori de procedură datorate faptului că nu au fost abordate argumente de natură să afecteze în mod semnificativ soluționarea litigiului.

Primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs: în ceea ce privește argumentul potrivit căruia a fost exclusă posibilitatea ca OAREC să formuleze observații.

Al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs: în ceea ce privește argumentul potrivit căruia excluderea unei posibilități de a fi ascultat nu poate fi remediată prin alte posibilități de a fi ascultat, fără legătură cu prima.

Al treilea motiv de recurs, întemeiat pe erori de drept în concluzia Tribunalului potrivit căreia nu ar fi încălcate drepturile fundamentale ale recurente. Recurenta beneficiază de drepturile fundamentale consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în lumina căruia trebuie interpretate argumentele sale și chestiunea admisibilității. În plus, procedura de decizie preliminară nu poate preveni încălcarea.

(¹) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO 2002, L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

**Recurs introdus la 18 septembrie 2019 de Italmobiliare SpA și alții împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 11 iulie 2019 în cauza T-523/15, Italmobiliare SpA și alții/Comisia**

(Cauza C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (reprezentant: F. Moretti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului în tot sau în parte și, prin urmare, anularea sau reducerea sancțiunilor aplicate recurențelor sau
- cu titlu subsidiar, redefinirea sancțiunilor în conformitate cu competența sa de fond, cu toate consecințele pe care le implică aceasta asupra validității deciziei.

În orice ipoteză, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale prezentei proceduri și ale procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă patru motive.

Primul motiv: încălcarea articolului 101 TFUE, aplicarea eronată sau neaplicarea principiilor jurisprudențiale pertinente privind prezumția de exercitare efectivă a unei influențe determinante, abuzul de putere, lipsa motivării, încălcarea drepturilor fundamentale de către Tribunal în ceea ce privește atribuirea în sarcina Italmobiliare a răspunderii pentru încălcarea pretinsă. Recurentele susțin în special că o astfel de aplicare a prezumției încalcă în orice caz principiile securității juridice, legalității pedepselor și prezumției de nevinovăție prevăzute la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (denumită în continuare „CEDO”) și la articolele 48 și 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul de proprietate consacrat la articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO, articolul 14 din CEDO, articolele 17 și 21 din Carta de la Nisa, precum și principiile nediscriminării și egalității de tratament.

Al doilea motiv: încălcarea și/sau interpretarea și aplicarea eronate de către Tribunal a Comunicării privind cooperarea: acordarea nelegală a imunității de amendă unei alte întreprinderi și existența unui interes direct al recurentelor de a cere revocarea acesteia.

Al treilea motiv: încălcarea legii și/sau încălcarea normelor fundamentale de procedură prin aceea că Tribunalul a considerat în mod eronat că sancțiunile erau proporționale și adecvate.

Al patrulea motiv: recurentele solicită Curții să-și exercite competența de fon în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ și să redefinească sancțiunile cu toate consecințele pe care acest lucru le implică asupra deciziei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 16 august 2019 – Microos Food Safety/Comisia

(Cauza T-568/19)

(2019/C 372/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Microos Food Safety BV (Wageningen, Țările de Jos) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor din 17 iunie 2019 ale Directorului General pentru Sănătate și Siguranță Alimentară, care formează o decizie unică, prin care Comisia: a) a retras definitiv de la procedura comitetului relevantă propunerea de Regulament al Comisiei „care permite utilizarea Listex™ P100 pentru reducerea *Listeria monocytogenes* din produsele de origine animală gata de consum” ca decontaminant în temeiul Regulamentului (CE) nr. 853/2004 ⁽¹⁾, b) a refuzat să examineze o asemenea utilizare a Listex™ P100 ca adjuvant tehnologic nedecontaminant și c) a interzis pentru prima dată introducerea suplimentară pe piață a Listex™ P100 care exista pe piață încă din anul 2006 pentru utilizarea ca adjuvant tehnologic pentru hrana derivată pentru animale gata de consum și
- obligarea pârâtei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă cererea reclamantei de recunoaștere a Listex™ P100 ca decontaminant, a fost luată în lipsa procedurii de vot în cadrul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, în mod contrar articolului 289 alineatul (1) și articolului 291 alineatul (2) TFUE și articolelor 5 și 6 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei atacate pentru faptul că a fost adoptată pe baza unor considerații de ordin politic, deși este un act de punere în aplicare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nemotivare și, în orice caz, pe o motivare nelegală prin faptul că nu s-a făcut diferențierea între un decontaminant și un adjuvant tehnologic nedecontaminant.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe lipsa consultării Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, în măsura în care reclamanta a solicitat recunoașterea Listex™ P100 ca adjuvant tehnologic nedecontaminant.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 168 alineatul (3) TFUE, prin faptul că nu a fost asigurată, prin intermediul Listex™ P100, protecția și prevenția față de agentul patogen *Listeria*.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 14 alineatul (9) al Regulamentului (CE) nr. 178/2002 ⁽³⁾ și a libertății fundamentale a liberei circulații a mărfurilor.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a așteptărilor legitime ale reclamantei, din moment ce Listex™ P100 se afla pe piață din anul 2006, iar Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară l-a declarat în anul 2016 că nu prezintă riscuri.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO 2004, L 139, p. 55, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71).

(²) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO 2011, L 55, p. 13).

(³) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68).

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2019 – Bartolomé Alvarado și Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(Cauza T-606/19)

(2019/C 372/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamanți: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madrid, Spania) și Grupo Preciados Place, SL (Madrid) (reprezentant: P. García Remacha, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alpargatas SA (São Paulo, Brazilia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – marca Uniunii Europene nr. 14 750 624

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 iunie 2019 în cauza R 1825/2018-1

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Constatarea formulării în termen, în mod valabil, precum și cu îndeplinirea formalităților procedurale necesare a acțiunii împotriva deciziei Camerei întâi de recurs din 20 iunie 2019 notificată reclamanților la 5 iulie 2019, pronunțarea unei hotărâri de admitere a prezentei acțiuni și, în consecință, anularea deciziei atacate, respingerea fiecăreia dintre concluziile societății ALPARGATAS S.A. și menținerea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 1475064, cu toate consecințele juridice care decurg din aceasta.

Motivele invocate

- Contestarea deciziei atacate în ceea ce privește autoritatea de lucru judecat invocată de reclamantă.
 - Contestarea analizei Oficiului în ceea ce privește similitudinea mărcilor în conflict.
 - Decizia instituie un monopol asupra denumirii „alpargata”, ceea ce contravine regimului mărcilor și poziției adoptate de însuși Oficiul.
 - Inexistența unui risc de asociere și de confuzie.
-

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2019 – Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)**(Cauza T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamantă:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italia) (reprezentant: E. Montelione, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* Marca Uniunii Europene figurativă FAKE DUCK – Cererea de înregistrare nr. 17 946 879*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 1 iulie 2019 în cauza R 830/2019-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Neluarea în considerare a caracterului distinctiv intrinsec al mărcii FAKE DUCK;
 - neluarea în considerare a complexității mărcii FAKE DUCK și a reprezentării unui ou;
 - neaplicarea principiului egalității de tratament;
 - neaplicarea principiului legalității.
-

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2019 – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (VERONESE)**(Cauza T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, China) (reprezentant: B. Lafont, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Veronese SAS (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă VERONESE – marca Uniunii Europene nr. 8 831 844

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 18 iunie 2019 în cauza R 24 34/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea admisibilității cererii introductive și a anexelor la aceasta;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 60 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2019 – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe)**(Cauza T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Daw SE (Ober-Ramstadt, Germania) (reprezentant: A. Haberl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „SOS Innenfarbe” – cererea de înregistrare nr. 17 870 690

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 iulie 2019 în cauza R 277/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei EUIPO din 7 ianuarie 2019, precum și a refuzului înregistrării mărcii „SOS Innenfarbe” pentru produsele:

„vopsele, lacuri, emailuri, straturi de protecție, substanțe de conservare contra ruginii; grunduri; coloranți, vopsele, paste de culoare, decapanți; agenți de îngroșare pentru culori; solvenți pentru diluarea vopselelor; produse pentru conservarea lemnului, bășuri de lemn și uleiuri pentru conservarea lemnului; vopsele, inclusiv structurabile; vopsele bactericide și/sau fungicide; substanțe de conservare contra ruginii; produse pentru protecția metalelor”, din clasa 2;

- obligarea EUIPO la publicarea mărcii în forma solicitată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

Ațiune introdusă la 19 septembrie 2019 – Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Cauza T-626/19)

(2019/C 372/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daw SE (Ober-Ramstadt, Germania) (reprezentant: A. Haberl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „SOS Loch- und Rissfüller” – cererea de înregistrare nr. 17 870 692

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 iulie 2019 în cauza R 278/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei EUIPO din 7 ianuarie 2019, precum și a refuzului înregistrării mărcii „SOS Loch- und Rissfüller” pentru produsele:

„preparate chimice destinate utilizării în industrie; agenți de conservare și de impregnare cu umiditate pentru zidărie, țigle, ciment și beton, cu excepția vopselelor și uleiuri; materiale plastice neprelucrate; rășini artificiale în stare brută, materiale plastice în stare brută; solvenți [chimici]; mase de șpăcluit înainte de aplicarea vopselei (în măsura în care nu sunt cuprinse în alte clase)” din clasa 1,

„rășini naturale în stare brută” din clasa 2 și

„tencuieli [material de construcții]; cuarț, tencuieli [materiale de construcții], căptușeli; mase de suport pentru țesături din fibre pentru construcții; mase de șpăcluit ca materiale de construcție; materiale de suport pentru construcții care nu sunt din metal sau preponderent din metal, în special materiale de stabilizare” din clasa 19;

- obligarea EUIPO la publicarea mărcii în forma solicitată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO